

Men jeg tror, man maa være de ærede Forslagsstillere Tak skyldig, fordi de ere fremkomne med Forslaget, og det netop af den Grund, at det er en Paamindelse til Lovgivningsmagten om ikke at glemme, at den har en Forpligtelse til at gaa videre, en Forpligtelse, som alle vare enige om at anerkende, da vi vedtog den nu gældende Lov om Ulykkesforsikring. Denne Forpligtelse bør vi ikke — jeg vil det i hvert Tilfælde ikke — sidde overhørig. Derfor har det været mig en vis Tilfredsstillelse, at Forslaget er kommet frem paa en saadan Maade, at man er kommen til at tale om det her.

Neergaard: Ogsaa jeg kan slutte mig til Tendensen i nærværende Forslag, da det altid har været min Mening, at den nuværende Ulykkesforsikringslov virker for saa vidt saare ubilligt, som det i Praksis maa fremtræde som overordentlig vilkaarligt, hvilke Arbejdere der hører ind under den, og hvilke der ikke gør det. Jeg er mig vel bevidst, at dette for saa vidt ikke er nogen Vilkaarlighed, som det, hvem der medtages, og hvem der udelukkes, ligger i et bestemt System, som er lagt til Grund for Loven. Men i det praktiske Liv maa Systemet nødvendig virke som en stor Vilkaarlighed, ikke blot fordi en Del lige saa farlige, til Dels mere farlige, Erhverv som de, der komme ind under Loven, ikke nyde godt af den, men ogsaa, fordi der vil være megen Ubillighed inden for de enkelte Virksomheder. Jeg skal her henpege paa et Forhold som dette, at Losning og Ladning dækkes ikke af Loven, naar det ikke udføres som selvstændig Forretning, men f. Eks. udføres af en Grosserer, der lossere og lader sine egne Varer.

I øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa Enkelthederne i dette Lovforslag. Tiden er ikke dertil. Det er til en vis Grad beklageligt, at dette Forslag kommer til Behandling i den 11te Time, hvor det er givet, at der ikke kan følge en virkelig Udvalgsbehandling efter, og hvor det er givet, at de Ord, der tales, ikke ville faa praktisk Betydning.

Jeg slutter mig til Ønsket om at faa en Revision af den eksisterende Lov. Hvorvidt Tidspunktet til en Revision af Loven er kommet, er og bliver naturligvis altid et Spørgsmaal. Men for mig staar det klart, at det Forslag, vi skulle have til en Revision af Loven, maa vi have fra Regeringen. Det er der absolut ingen, der kan magte ved det private Initiativ. Den

Autoritet, der i første Række maa udarbejde et saadant Forslag, er den, der daglig har med Lovens Udførelse at gøre: Arbejderforsikringsraadet. Alle vi, der som deltagende i Ledelsen af Forsikringselskaber have med Lovens Udførelse i Praksis at gøre, ere jo stødt paa Hundreder af praktiske Vanskeligheder, Hundreder af tvivlsomme Fortolkningsspørgsmaal og Hundreder af smaa Ufuldkommenheder ved denne Lov. De bemærkes i det praktiske Liv, og de maa rettes ud fra et nøje og indgaaende Kendskab til den Maade, hvorpaa Loven udføres. Men jeg fastholder, at ingen har et saa nøje og indgaaende Kendskab til Lovens Virkemaade og Mangler som Arbejderforsikringsraadet, og derfor maa et Revisionsforslag udgaa fra Regeringen og bygges først og fremmest paa Erklæringer fra Arbejderforsikringsraadet.

Jeg er ikke i Stand til at se, at det her foreliggende Forslag yder noget syndeligt Bidrag til Afgørelsen af de overordentlig mange tvivlsomme Fortolkningsspørgsmaal og de overordentlig mange praktiske Vanskeligheder, som den nuværende Lov støder paa i sin Udførelse i Praksis. Forslaget her fremtræder mere som et almindeligt Ønske om en Udvidelse af Loven til hidtil ubeskyttede Arbejdsklasser, et Ønske, jeg fuldelig deler, men de ærede Forslagsstillere ville vistnok selv være de første til at erkende, at noget egentligt Revisionsforslag er det ikke. Det viser sig ogsaa, at naar man ikke vil underkaste Loven en gennemgribende Omarbejdelse, er det næsten umuligt at lappe paa den paa den Maade, her tilsigtes. Den højtærede Indenrigsminister paaviste, synes jeg, meget slaaende i Gaar, hvilken Ravage det vilde bringe saaledes at gaa bort fra et af den gældende Lovs Hovedprincipper, nemlig dette, at den paagældende Virksomhed skal være udøvet som Næringsvej, som Erhverv, hvilken Mængde absurde Konsekvenser det vilde have i Praksis. Derfor siger jeg ingenlunde, at det er absolut nødvendigt for alle Forsikringsklassers Vedkommende at blive ved at bygge paa dette Princip — jeg tror, det vil være vanskeligt at komme bort fra det, men jeg ser en Mulighed for at bygge paa et andet Princip —, men vil man bygge paa dette Princip, kræver det en fuldstændig Omarbejdelse af Loven, en saa gennemgribende Omkalfatring af det hele System, at Loven vilde blive en ganske anden. Man kan umulig reformere Loven paa den Maade, som det her er tænkt.

Ved Spørgsmaalet om at drage ny